

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. május 6. *

„Előzetes döntéshozatal – Jogszabályok közelítése – 765/2008/EK rendelet – Az akkreditálás és piacfelügyelet előírásai a termékek forgalmazása tekintetében – Egységes nemzeti akkreditáló testület – Az akkreditációs tanúsítvány kibocsátása a minőség-értékelő szervezetek számára – Harmadik államban székhellyel rendelkező akkreditáló testület – EUMSZ 56. cikk – EUMSZ 102. cikk – Az Európai Unó Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke – Érvényesség”

A C-142/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione Siciliana (Szicília tartomány közigazgatási jogi tanácsa, Olaszország) a Bírósághoz 2020. március 26-án érkezett, 2020. február 26-i határozatával terjesztett elő

az **Analisi G. Caracciolo Srl**

és

a **Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione,**

a **Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio,**

az **Accredia – Ente Italiano di Accreditamento,**

az **Azienda sanitaria provinciale di Palermo**

között,

a **Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc.**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, L. Bay Larsen, C. Toader (előadó), M. Safjan és N. Jääskinen bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Analisi G. Caracciolo Srl és a Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc. képviseletében S. Pensabene Lioni avvocato,
- az Accredia – Ente Italiano di Accreditamento képviseletében L. Grisostomi Travaglini és G. Poli avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítői: M. Russo és E. Feola avvocati dello Stato,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil és T. Machovičová, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében L. Aguilera Ruiz és M.J. Ruiz Sánchez, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviseletében A. Posch, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Parlament képviseletében L. Visaggio és L. Stefani, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Unió Tanácsa képviseletében A.-L. Meyer és E. Ambrosini, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara, L. Malferrari, F. Thiran és P. Rossi, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 218., 30. o.) értelmezésére és érvényességére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az Analisi G. Caracciolo Srl, az élelmiszer-ágazat vállalkozásainak megfelelőség-értékelő szervezeteként működő analitikai laboratórium (a továbbiakban: Caracciolo laboratórium) és a Regione Siciliana (Szicília tartomány, Olaszország) között azon akkreditációs tanúsítvány érvényességének tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelyet a Perry Johnson Laboratory Accreditation Inc. (a továbbiakban: PJLA), egy, az Egyesült Államokban székhellyel rendelkező szervezet bocsátott ki az említett laboratórium számára.

Jogi háttér

A 765/2008 rendelet

3 A 765/2008 rendelet (1), (9), (12), (13), (15), (19) és (20) preambulumbekzdése kimondja:

„(1) Biztosítani kell, hogy a Közösségen belül az áruk szabad mozgásának előnyeit élvező termékek megfeleljenek az olyan közérdek magas szintű védelme követelményének, mint az egészség és a biztonság általában, a munkahelyi egészség és biztonság, a fogyasztóvédelem és a környezetvédelem, valamint a biztonság, annak biztosítása mellett, hogy a termékek szabad mozgása ne korlátozódjék nagyobb mértékben, mint amelyet a közösségi harmonizációs jogszabályok vagy más vonatkozó közösségi szabályok lehetővé tesznek. Ezért az akkreditálási szabályok, a piacfelügyelet, a harmadik országokból érkező termékek ellenőrzése és a CE-jelölés vonatkozásában rendelkezéseket kell hozni.

[...]

(9) Az akkreditálás sajátos értéke abban rejlik, hogy hitelesen állapítja meg azon szervezetek műszaki felkészültségét, amelyek feladata az alkalmazandó előírásoknak való megfelelés megállapítása.

[...]

(12) Amennyiben a közösségi harmonizációs jogszabályok rendelkeznek a végrehajtásukhoz szükséges megfelelőségértékelő szervezetek kiválasztását illetően, az átlátható akkreditálás, amely e rendelet értelmében a megfelelőségi tanúsítványokba vetett bizalom szükséges szintjét biztosítja, privilegizált eszköznek tekintendő, amellyel a nemzeti hatóságok bizonyítják az ilyen szervezetek műszaki felkészültségét az egész Közösségben. A nemzeti hatóságok azonban úgy is ítélik, hogy megfelelő eszközökkel rendelkeznek ahhoz, hogy ők maguk végezzék el ezt az értékelést. Ilyen esetekben annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a más nemzeti hatóságok által végzett értékelés megfelelő hitelességét, be kell mutatniuk a Bizottság és a többi tagállam számára valamennyi szükséges okirati bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az értékelésen átesett megfelelőségértékelő szervezetek megfelelnek a vonatkozó szabályozási követelményeknek.

(13) A kötelező szabályok alapján működő akkreditálási rendszer elősegíti a tagállamok között a megfelelőségértékelő szervezetek felkészültségét és ilyen módon az általuk kiadott tanúsítványokat és vizsgálati jelentéseket illető kölcsönös bizalom megerősítését. Ilyen módon megerősíti a kölcsönös elismerés elvét, és ezért az e rendelet akkreditálásra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell a megfelelőségértékeléseket mind a szabályozott, mind a nem szabályozott területeken végző szervezetek vonatkozásában. A szóban forgó kérdés a tanúsítványok és a vizsgálati jelentések minősége, tekintet nélkül arra, hogy ezek a szabályozott vagy a nem szabályozott területtel kapcsolatosak, és ilyen módon az említett területek között nem lehet különbséget tenni.

[...]

(15) Mivel az akkreditálás célja egy szervezet megfelelőségértékelési tevékenységek elvégzésével kapcsolatos felkészültségének hiteles megállapítása, egy tagállamban csak egy nemzeti akkreditáló testület lehet, továbbá a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az a testület oly módon szerveződjön, hogy képes legyen biztosítani tevékenységeinek objektív és elfogulatlan jellegét. Az ilyen nemzeti akkreditáló testületek a kereskedelmi megfelelőségértékelési tevékenységektől függetlenül működnek. Helyénvaló tehát rendelkezni arról, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a nemzeti akkreditáló testületeket feladataik ellátása során hatósági tevékenységet ellátó szervezetek tekintsék, jogi státusuktól függetlenül.

[...]

- (19) A nemzeti akkreditáló testületek közötti verseny e tevékenység üzleti jellegűvé válásához vezethet, ami nem egyeztethető össze a megfelelőségértékelési lánc ellenőrzésének legfelső szintjét jelentő szerepükkel. E rendelet célja annak biztosítása, hogy az Európai Unión belül egy akkreditálási okirat elegendő legyen az egész EU területére, elkerülendő a többszörös akkreditálást, amely hozzáadott érték nélküli többletköltséget jelent. A nemzeti akkreditáló testületek harmadik országok piacain versenyezhetnek, de az nem lehet hatással sem a Közösségen belüli tevékenységükre, sem az e rendelet szerint elismert testület által megszervezett együttműködésre és szakértői értékelésre.
- (20) Az akkreditálás többszörös elvégzésének elkerülése, az akkreditálási okiratok elfogadásának és elismerésének erősítése, továbbá az akkreditált megfelelőségértékelő szervezetek eredményes felügyeletének ellátása érdekében a megfelelőségértékelő szervezetek a székhelyük szerinti tagállam nemzeti akkreditáló testületétől kérik az akkreditálást. Szükséges azonban annak biztosítása, hogy egy megfelelőségértékelő szervezet egy másik tagállamban is kérhesse az akkreditálást, amennyiben saját tagállamában nincs nemzeti akkreditáló testület, vagy ahol a nemzeti akkreditáló testület nem kompetens a kért akkreditálási szolgáltatások biztosítására. Ezekben az esetekben megfelelő együttműködésről és információcseréről kell rendelkezni a nemzeti akkreditáló testületek között.”

- 4 E rendelet 1. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) Ez a rendelet a megfelelőségértékelési tevékenységeket végző megfelelőségértékelő szervezetek akkreditálásának megszervezésére és működtetésére vonatkozó szabályokat állapítja meg.

(2) Ez a rendelet keretet biztosít a termékek piacfelügyeletéhez annak biztosítása érdekében, hogy a termékek megfeleljenek a közérdek, mint például az egészség és a biztonság általában, a munkahelyi egészség és biztonság, a fogyasztók védelme és a környezetvédelem, valamint a biztonság, magas szintű védelmére vonatkozó követelményeknek.”

- 5 Az említett rendelet 2. cikkének 10. pontja úgy határozza meg az „akkreditálást”, hogy az egy „nemzeti akkreditáló testület tanúsítása arról, hogy egy megfelelőségértékelő szervezet megfelel a meghatározott megfelelőségértékelési tevékenységek ellátásához a harmonizált szabványokban megállapított követelményeknek és amennyiben alkalmazandó, bármely további követelménynek, beleértve a vonatkozó ágazati szabályozásokban meghatározottakat is”.
- 6 Ugyanezen rendelet 2. cikkének 11. pontja úgy határozza meg a „nemzeti akkreditáló testületet”, hogy az „egy tagállam egyetlen olyan testülete, amely az államtól származtatott hatáskörében elvégzi az akkreditálást”.
- 7 A 765/2008 rendelet „Általános elvek” című 4. cikkének (1), (2), (5) és (7) bekezdése ekképp rendelkezik:

„(1) Minden tagállam kijelöl egyetlen nemzeti akkreditáló testületet.

(2) Az olyan esetekben, ahol egy tagállam úgy ítéli meg, hogy gazdaságilag nem észszerű vagy fenntartható nemzeti akkreditáló testület létrehozása, illetve egyes akkreditálási szolgáltatások nyújtása, az említett tagállam számára lehetővé kell tenni, amennyiben lehetséges, hogy másik tagállam nemzeti akkreditáló testületének szolgáltatásait vegye igénybe.

[...]

(5) Ahol az akkreditálást nem közvetlenül a hatóságok végzik, a tagállamok megbízzák a nemzeti akkreditáló testületüket, hogy az akkreditálást hatósági tevékenységként végezze, és hivatalosan elismerik.

[...]

(7) A nemzeti akkreditáló testület nem profit alapon működik.”

- 8 E rendeletnek „Az akkreditálás működése” című 5. cikke (1) és (3)–(5) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A nemzeti akkreditáló testületek a megfelelőségértékelő szervezet kérésére értékelik, hogy a megfelelőségértékelő szervezet felkészült-e egyes megfelelőségértékelési tevékenységek elvégzésére. Amennyiben felkészültnek találják, a nemzeti akkreditáló testület ilyen értelmű akkreditálási okiratot bocsát ki.

[...]

(3) A nemzeti akkreditáló testületek felülvizsgálják a megfelelőségértékelő szervezeteket, amelyek számára akkreditálási okiratot adtak ki.

(4) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület megállapítja, hogy az akkreditálási okiratban részesített megfelelőségértékelő szervezet a továbbiakban nem felkészült egyes megfelelőségértékelési tevékenységek ellátására vagy súlyos módon megszegte kötelezettségeit, ez az akkreditáló testület észszerű időkereten belül megtesz minden, az akkreditálási okirat korlátozásához, felfüggesztéséhez vagy visszavonásához szükséges intézkedést.

(5) A tagállamok eljárásokat, szükség esetén jogorvoslati eszközöket hoznak létre az akkreditálási határozatok elleni vagy az azok elmaradása miatti fellebbezések megoldására.”

- 9 Az említett rendeletnek „A versenymentesség elve” című 6. cikke értelmében:

„(1) A nemzeti akkreditáló testületek nem versenyezhetnek a megfelelőségértékelő szervezetekkel.

(2) A nemzeti akkreditáló testületek nem versenyezhetnek a többi nemzeti akkreditáló testülettel.

(3) A nemzeti akkreditáló testületek működhetnek határokon átnyúlóan vagy egy másik tagállam területén, vagy a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott körülmények fennállása esetén egy megfelelőségértékelő szervezet kérésére, vagy ha erre a 7. cikk (3) bekezdésével összhangban nemzeti akkreditáló testület kéri őket az adott tagállam nemzeti akkreditáló testületével való együttműködés keretében.”

- 10 Ugyanezen rendelet „Határon átnyúló akkreditálás” című 7. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) Amennyiben egy megfelelőségértékelő szervezet akkreditálást kér, ezt a székhelye szerinti tagállam nemzeti akkreditáló testületénél teljesítik vagy annál a nemzeti akkreditáló testületnél, amelynek szolgáltatásait az említett tagállam a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban igénybe kívánja venni.

A megfelelőségértékelő szervezet azonban kérhet akkreditálást az első albekezdésben említettektől eltérő nemzeti akkreditáló testületnél is az alábbi feltételek egyikének teljesülése esetén:

- a) a székhelye szerinti tagállam nem hozott létre nemzeti akkreditáló testületet, és nem kívánja igénybe venni másik tagállam nemzeti akkreditáló testületének szolgáltatásait a 4. cikk (2) bekezdésével összhangban;

- b) az első albekezdésben említett nemzeti akkreditáló testületek nem végeznek akkreditálást azon megfelelőségértékelési tevékenységek tekintetében, amelyhez az akkreditálást igénylik;
- c) az első albekezdésben említett nemzeti akkreditáló testületek nem mentek át sikeres szakértői értékelésen a 10. cikk értelmében az akkreditálással érintett megfelelőségértékelési tevékenységek tekintetében.

(2) Amennyiben egy nemzeti akkreditáló testület az (1) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti kérelmet kap, tájékoztatja a kérelmet benyújtó megfelelőségértékelő szervezet székhelye szerinti tagállam nemzeti akkreditáló testületét. Ilyen esetekben azon tagállam nemzeti akkreditáló testülete, ahol a kérelmet benyújtó megfelelőségértékelő szervezet található, megfigyelőként részt vehet az eljárásban.

(3) Egy nemzeti akkreditáló testület másik nemzeti akkreditáló testületet kérhet fel értékelési tevékenység részbeni elvégzésére. Ilyen esetben az akkreditálási okiratot a felkérő testület bocsátja ki.”

- 11 A 765/2008 rendelet „Szakértői értékelés” című 10. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A nemzeti akkreditáló testületek alávetik magukat a 14. cikk szerint elismert testület által megszervezett szakértői értékelésnek.”

- 12 E rendeletnek „A megfelelőség vélelmezése a nemzeti akkreditáló testületek vonatkozásában” című 11. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett, vonatkozó harmonizált szabványban megállapított feltételeknek megfelelő nemzeti akkreditáló testületek, amelyek sikeresen átesnek a 10. cikk szerinti szakértői értékelésen, úgy tekintendők, hogy teljesítik a 8. cikkben megállapított előírásokat.

(2) A nemzeti hatóságok elismerik a 10. cikk szerinti szakértői értékelésen sikeresen átesett akkreditáló testületek által nyújtott szolgáltatások egyenértékűségét, és az e cikk (1) bekezdésében említett vélelem alapján elfogadják e testületek akkreditálási okiratait és az általuk akkreditált megfelelőségértékelő szervezetek által kiadott tanúsítványokat.”

Az olasz jog

- 13 A 2009. július 7-i legge n 88 - Disposizioni per l'adempimento di obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia alle Comunità europee - Legge comunitaria 2008 (az Olaszországnak az Európai Közösségekhez való tartozásából eredő közösségi kötelezettségek végrehajtása érdekében hozott rendelkezésekről szóló, 2009. július 7-i 88. sz. törvény – 2008. évi közösségi törvény; a GURI 2009. július 14-i 161. száma, és a GURI 110. sz. rendes melléklete; a továbbiakban: 88/2009. sz. törvény) 40. cikkének (1) és (2) bekezdése ekképp rendelkezik:

„(1) A jelen cikk rendelkezéseit a következőkre kell alkalmazni:

- a) nem élelmiszer-ipari vállalkozásokhoz tartozó olyan laboratóriumok, amelyek az élelmiszer-ipari vállalkozások számára önellenőrzési eljárások keretében végeznek vizsgálatokat;
- b) élelmiszer-ipari vállalkozásokhoz tartozó olyan laboratóriumok, amelyek különböző jogi személyekhez tartozó más élelmiszer-ipari vállalkozások megbízásából végeznek vizsgálatokat önellenőrzés céljából.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett laboratóriumoknak (a továbbiakban: laboratóriumok) az UNI CEI EN ISO/IEC 17011 szabvány szerint elismert és tevékenységet végző akkreditáló testület általi, az UNI CEI EN ISO/IEC 17025 szabvány szerinti akkreditációval kell rendelkezniük az egyedi vizsgálatok vagy vizsgálatcsoportok tekintetében.”

- 14 2010. július 8-án került aláírásra a 88/2009. sz. törvény 40. cikke értelmében a kormány, a tartományok, valamint Trento és Bolzano autonóm megyék között kötött megállapodás, amely a laboratóriumok tartományi listájára való felvétel, napra készre tétel és törlés operatív eljárására, valamint a laboratóriumok megfelelőségének értékelésére irányuló egységes ellenőrzési eljárásra vonatkozó dokumentumot tartalmazta (a GURI 2010. július 30-i 176. száma, és a GURI 175. sz. rendes melléklete). Ez utóbbi 1. cikke értelmében:

„A jelen megállapodást a következőkre kell alkalmazni:

- a) nem élelmiszer-ipari vállalkozásokhoz tartozó olyan laboratóriumok, amelyek az élelmiszer-ipari vállalkozások számára önellenőrzési eljárások keretében végeznek vizsgálatokat;
- b) élelmiszer-ipari vállalkozásokhoz tartozó olyan laboratóriumok, amelyek különböző jogi személyekhez tartozó más élelmiszer-ipari vállalkozások megbízásából végeznek vizsgálatokat önellenőrzés céljából.”

- 15 Az említett megállapodás „A laboratóriumok tartományi jegyzékei” című 3. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) A tartományok, valamint Trento és Bolzano autonóm megyék az e célra létrehozott jegyzékeken rögzítik a területükön található azon laboratóriumokat, amelyek:

- a) megfelelnek a 2. cikk (1) bekezdésében felsorolt feltételeknek;
- b) amelyeket még nem akkreditáltak 2. cikk (1) bekezdésének megfelelően, de amelyek bizonyították, hogy az érintett vizsgálatok vagy vizsgálatcsoportok tekintetében megindult az akkreditációs eljárás. ebben az esetben az akkreditációt legkésőbb a kérelemnek a tartomány vagy az autonóm megye számára történő megküldése időpontjától számított 18 hónapon belül kell megszerezni.

(2) Az (1) bekezdésben előírt, jegyzékben való rögzítés lehetővé teszi a jelen megállapodás által érintett tevékenységnek az egész ország területén történő gyakorlását, és addig érvényes, ameddig fennállnak az annak alapjául szolgáló feltételek.

A tartományok és az autonóm megyék gondoskodnak arról, hogy legalább évente egyszer közlétegyék a jelen megállapodásban szereplő, napra készre tett jegyzéket, és annak egy másolatát megküldjék az egészségügyi minisztériumnak a célból, hogy az közlétegye a saját honlapján található országos jegyzékben.”

Az alapeljárás és les előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 2014 óta a Caracciolo a PJLA által kiadott akkreditáció alapján önellenőrzési eljárások keretében az élelmiszeripari vállalkozások számára megfelelőség-vizsgálatokat végző szervezetek tevékenységét végzi Olaszországban.
- 17 Az Accredia – Ente Italiano di Accreditationhoz (a továbbiakban: Accredia), az egységes olasz nemzeti akkreditáló testülethez 2012-ben benyújtott kérelmet követően a Caracciolo laboratóriumot ideiglenesen felvették Szicília tartománynak az említett vállalkozások számára értékelési és vizsgálati tevékenységek tekintetében akkreditált laboratóriumok jegyzékébe. Mivel az akkreditálási eljárás nem

vezetett eredményre az Accrediánál, az említett laboratóriumot törölték a 2017-ben akkreditált laboratóriumok jegyzékéből Szicília tartománynak az e jegyzék naprakésszé tételével kapcsolatos határozatával.

- 18 A Caracciolo laboratórium keresetet nyújtott be e határozattal szemben a le Tribunale amministrativo regionale per la Siciliahoz (Szicília tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország), arra hivatkozva, hogy rendelkezik az UNI CEI EN ISO/IEC 17011 szabványnak megfelelő, valamint a 88/2009 törvény 40. cikkének (1) és (2) bekezdése által megkövetelt akkreditációval. E laboratórium szerint a PJLA akkreditációs tevékenységét az Accredia által végzett akkreditációs tevékenységgel egyenértékűnek kell tekinteni.
- 19 2017. július 10-i ideiglenes intézkedést elrendelő végzésében e bíróság elrendelte, hogy a Caracciolo laboratóriumot ideiglenes jelleggel vegyék fel a tartományi jegyzékbe.
- 20 Az Accredia fellebbezést nyújtott be e végzéssel szemben a Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione Sicilianához (Szicília tartomány közigazgatási jogi tanácsa, Olaszország), amely 2017. szeptember 29-én hozott végzésével hatályon kívül helyezte az ideiglenes intézkedést elrendelő végzést.
- 21 Az ügyben újból eljáró Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Szicília tartomány közigazgatási jogi tanácsa) azzal az indokkal utasította el a Caracciolo laboratórium keresetét, hogy az uniós szabályozás és az azt átültető olasz szabályozás által követett, a közegészség megőrzésére irányuló célkitűzésekre tekintettel a laboratóriumok az akkreditáció megszerzése érdekében kötelesek kérelmüket a nemzeti akkreditáló testülethez benyújtani. E bíróság szerint, mivel az olasz szabályozás az Accrediát jelölte ki a 765/2008 rendelet értelmében vett egységes nemzeti akkreditáló testületnek, e testület kizárólagos hatáskörrel rendelkezik Olaszországban az akkreditációs bizonyítványok kibocsátására.
- 22 A Caracciolo laboratórium fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz. Arra hivatkozott, hogy egy ilyen hatáskörnek az Accrediára történő ruházása sérti a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó EUMSZ 56. cikket, a szabad versenyre vonatkozó EUMSZ 102. cikket, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 20. és 21. cikkében rögzített egyenlőség elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.
- 23 A Caracciolo laboratórium arra is hivatkozik, hogy a PJLA-ra és az Accrediára mint az International Laboratory Accreditation Cooperation (ILAC) tagjaira, amelynek keretében kölcsönös elismerésről szóló megállapodást írtak alá, ugyanaz a műszaki szabályozás vonatkozik. Következésképpen, mivel a 765/2008 rendelet e laboratórium szerint nem akadályozza az olasz különös szabályozás, nevezetesen a 88/2009 törvény 40. cikkének alkalmazását, amely lehetővé teszi a laboratóriumok számára, hogy akkreditálásuk tekintetében az Accrediától eltérő testülethez forduljanak, a PJLA pedig az Accredia tevékenységével egyenértékű tevékenységet folytat, és érvényesen akkreditálta a Caracciolót.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság nem ért egyet a Caracciolo laboratórium általi értelmezéssel. E bíróság úgy ítéli meg, hogy az olasz jog megfelel a 765/2008 rendeletnek, amikor azt írja elő, hogy kizárólag az Accredia bocsáthatja ki az akkreditációkat. Mindazonáltal véleménye szerint szükség van előzetes döntéshozatal iránti kérelemre elsősorban ahhoz, hogy választ lehessen kapni arra a kérdésre, hogy a nemzeti rendelkezések olyan értelmezése, amely az Accrediától eltérő testület által végzett akkreditációs tevékenységet is elfogadja, összeegyeztethető-e a 765/2008 rendelettel, illetve ez utóbbi lehetővé teszi-e a harmadik országban letelepedett testületek számára, hogy amennyiben megfelelő szakmai garanciákkal rendelkeznek, az alapügyben szóban forgó akkreditációs tevékenységet folytassák. Nemleges válasz esetén e bíróság azt kérdezi, hogy érvényes-e az említett rendelet az EUMSZ 56. és EUMSZ 102. cikk vonatkozásában, valamint a Charta 20. és 21. cikke vonatkozásában, amennyiben az akkreditációs tevékenységet egyetlen egységes nemzeti testület számára tartja fenn.

25 E körülmények között a Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione Siciliana (Szicília tartomány közigazgatási jogi tanácsa) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Az Európai Unió Bírósága szerint ellentétes-e a 765/2008/EK rendelettel (a 2009. évi 88. sz. törvény 40. cikkéhez hasonló) olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az akkreditálási tevékenységet olyan testületek is végezhetik, amelyek az Európai Unió országainak egyikében sem rendelkeznek székhellyel – tehát az egyetlen nemzeti akkreditáló testület igénybevétele nélkül –, ha e testületek egyébként is garantálják az UNI CEI EN ISO/IEC 17025 és UNI CEI EN ISO/IEC 17011 szabványok betartását és – akár kölcsönös elismerési megállapodásokkal is – igazolják, hogy a 765/2008/EK rendelet szerinti egyetlen nemzeti testület minősítéséhez lényegében hasonló minősítéssel rendelkeznek?
- 2) Az Európai Unió Bírósága szerint – tekintettel az EUMSZ 56. cikkre, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikkére, valamint az EUMSZ 102. cikkre – sérti-e a 765/2008/EK rendelet az Európai Unió elsődleges jogának elveit, különösen a szolgáltatásnyújtás szabadságának és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, az eltérő bánásmód tilalmát, valamint a monopóliumhelyzeteket tiltó versenyszabályokat azzal, hogy az »egységes nemzeti testület« rendszere révén az akkreditálási tevékenységek vonatkozásában lényegében országos szinten monopóliumot hoz létre?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 26 Meg kell állapítani, hogy még akkor is, ha a feltett kérdések formailag nem a 765/2008 rendelet egyik különös rendelkezésének értelmezésére vonatkoznak, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság az uniós jog valamennyi olyan értelmezési szempontját megadja, amelyek az alapügy elbírálásához hasznosak lehetnek. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az említett jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése az alapeljárás tárgyára figyelemmel szükséges (lásd ebben az értelemben: 2019. november 7-i K. H. K. ítélet [Ideiglenes számlazárolás], C-555/18, EU:C:2019:937, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 E tekintetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből az tűnik ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kétségei lényegében az említett rendelet „Akkreditálás” című II. fejezete rendelkezéseinek, és különösen 4. cikke (1) és (5) bekezdésének, valamint 7. cikke (1) bekezdésének értelmezésére és érvényességére vonatkoznak. Következésképpen az előterjesztett kérdéseket oly módon kell átfogalmazni, hogy azok tükrözzék e megfontolásokat.

Az első kérdéstről

- 28 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 765/2008 rendelet 4. cikkének (1) és (5) bekezdését, valamint 7. cikkének (1) bekezdését, hogy azokkal ellentétes egy nemzeti jogszabály olyan értelmezése, miszerint az akkreditálás tevékenységét az e rendelet értelmében vett egységes nemzeti akkreditáló testülettől eltérő, harmadik államban székhellyel rendelkező testületek is végezhetik, amennyiben e testületek garantálják a nemzetközi szabályok tiszteletben tartását, és bizonyítják, elsősorban kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodások útján, hogy az említett egységes akkreditáló testület minősítésével egyenrangú minősítéssel rendelkeznek.

- 29 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a 765/2008 rendelet 2. cikkének 11. pontja úgy határozza meg a „nemzeti akkreditáló testület” fogalmát, hogy az „egy tagállam egyetlen olyan testülete, amely az államtól származtatott hatáskörében elvégzi az akkreditálást”.
- 30 E rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében minden tagállam kijelöl egyetlen nemzeti akkreditáló testületet. E 4. cikk (5) bekezdése előírja, hogy ahol az akkreditálást nem közvetlenül a hatóságok végzik, a tagállamok megbízzák a nemzeti akkreditáló testületüket, hogy az akkreditálást hatósági tevékenységként végezze, és hivatalosan elismerik.
- 31 A 765/2008 rendelet 7. cikke a határon átnyúló akkreditálás szabályait írja elő. E rendelkezés (1) bekezdése megállapítja, hogy a megfelelőség-értékelő szervezeteknek az akkreditálást attól a nemzeti akkreditáló testülettől kell kérniük, amelyet a székhelyük szerinti tagállam jelölt ki. Ugyanezen bekezdés a–c) pontja értelmében e szabálytól el lehet térni, amennyiben a megfelelőség-értékelési szervezet székhelye szerinti tagállamban nem hoztak létre nemzeti akkreditáló testületet, vagy ha olyan tevékenységekről van szó, amelyek tekintetében a nemzeti akkreditáló testület nem tudja elvégezni az akkreditálást e rendelet rendelkezéseinek megfelelően.
- 32 E rendelkezések együttes olvasatából az következik, hogy minden tagállam köteles kijelölni egy egységes nemzeti akkreditáló testületet, és a megfelelőség-értékelő szervezeteknek főszabály szerint e testülettől kell kérniük az akkreditálást. Az említett 7. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában felsorolt kivételeken kívül a hivatkozott rendelkezések tehát nem teszik lehetővé a megfelelőség-értékelő szervezet számára, hogy a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállam akkreditáló testületéhez nyújtson be akkreditálás iránti kérelmet. Ugyanezen rendelkezések azt sem teszik lehetővé a megfelelőség-értékelő szervezet számára, hogy akkreditációt szerezzen egy harmadik államban letelepedett testülettől a célból, hogy tevékenységét az Unió területén folytassa.
- 33 Meg kell jegyezni, hogy az előző pontban végzett értelmezést a 765/2008 rendelet 4. cikke (1) és (5) bekezdésének, valamint 7. cikke (1) bekezdésének szövegkörnyezete is megerősíti.
- 34 Az említett rendelet (15) preambulumbekkezdéséből is az következik, hogy egy tagállamban csak egy nemzeti akkreditáló testület lehet, és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az a testület oly módon szerveződjön, hogy képes legyen biztosítani tevékenységeinek objektív és elfogulatlan jellegét. Ezenfelül ugyanezen preambulumbekkezdés értelmében e testületeket feladataik ellátása során hatósági tevékenységet ellátó szerveknek kell tekinteni, jogállásuktól függetlenül.
- 35 A 765/2008 rendeletnek az akkreditálásra vonatkozó 6. cikke egyébiránt előírja, hogy az értékelő szervezetekre és az akkreditáló testületekre a versenymentesség elvét kell alkalmazni. Ez utóbbiaknak ezenfelül tiszteletben kell tartaniuk az e rendelet 8. cikkében előírt követelményeket, amelyek között szerepel a függetlenség, az objektivitás, a pártatlanság, valamint a kereskedelmi nyomás és az érdekütközés hiánya.
- 36 A jelen ítélet 32. pontjában adott értelmezést az említett rendelet teleologikus értelmezése is alátámasztja.
- 37 E rendelet 1. cikkének (1) és (2) bekezdéséből (1) preambulumbekkezdésével összefüggésben az következik, hogy az említett rendelet a megfelelőség-értékelési tevékenységeket végző megfelelőség-értékelő szervezetek akkreditálásának megszervezésére és működtetésére vonatkozó szabályokat állapítja meg annak biztosítása érdekében, hogy az Unión belül az áruk szabad mozgásának előnyeit élvező termékek megfeleljenek a közérdek, mint például az egészség és a biztonság általában, a munkahelyi egészség és biztonság, a fogyasztók védelme és a környezetvédelem, valamint a közbiztonság magas szintű védelmére vonatkozó követelményeknek.

- 38 A 765/2008 rendelet (9) preambulumbekkezdése szerint ugyanis az akkreditálás sajátos értéke abban rejlik, hogy hitelesen állapítja meg azon szervezetek műszaki felkészültségét, amelyek feladata az alkalmazandó előírásoknak való megfelelés megállapítása.
- 39 E rendelet (12) és (13) preambulumbekkezdése azt is előírja, hogy az átlátható akkreditálás, amely a megfelelési tanúsítványokba vetett bizalom szükséges szintjének biztosítására irányul, privilegizált eszköznek tekintendő, amellyel az Unió nemzeti hatóságai bizonyítják a megfelelés-értékelő szervezetek műszaki felkészültségét. Az akkreditálási rendszer alapját képező kötelező szabályok célja a tagállamok között a megfelelésértékelő szervezetek felkészültségét és ilyen módon az általuk kiadott tanúsítványokat és vizsgálati jelentéseket illető kölcsönös bizalom megerősítése.
- 40 Amint az ugyanezen rendelet (20) preambulumbekkezdéséből következik, e rendszer az akkreditálás többszörös elvégzésének elkerülésére, az akkreditálási okiratok elfogadásának és elismerésének erősítésére, továbbá az akkreditált megfelelésértékelő szervezetek eredményes felügyeletének ellátására irányul.
- 41 A 765/2008 rendeletben foglalt, arra irányuló célok elérése érdekében, hogy a termékek megfeleljenek a közérdek magas szintű védelmét biztosító követelményeknek, az uniós jogalkotó az akkreditálást szabályozó rendelkezéseket írt elő, amelyek többek között az e feladattal megbízott szerv jellegére és működésére, illetve a megfelelési tanúsítványok kibocsátására és kölcsönös elismerésére vonatkoznak, amelyek célja a szükséges bizalom biztosítása. E tekintetben az egyes tagállamokban kijelölt nemzeti akkreditáló testületek egységességének feltétele a fent kifejtett, az említett rendelet által követett célkitűzések, és különösen az akkreditált megfelelés-értékelő szervezetek hatékony felügyeletére irányuló célkitűzés tiszteletben tartásának biztosítására szolgál.
- 42 A 765/2008 rendelet 4. cikke (1) és (5) bekezdésének, valamint 7. cikke (1) bekezdésének ezen értelmezését a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott azon tény sem teszi vitathatóvá, hogy valamely harmadik állam akkreditáló testülete olyan minősítéssel rendelkezhet, amely tanúsítja a nemzetközi szabályok tiszteletben tartását az akkreditálási tevékenység folytatása tekintetében, és kölcsönös elismerésre vonatkozhat megállapodásokat köthet az olyan társulás jellegű nemzetközi szervezetek keretében, mint a jelen ügyben az ILAC.
- 43 Amint ugyanis azt a lengyel kormány és – lényegében – a spanyol kormány is kiemeli, az ilyen kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodáshoz való csatlakozás nem teszi lehetővé annak garantálását, hogy az akkreditáló testület megfelel a 765/2008 rendeletben előírt követelményeknek. Nyilvánvaló, hogy az ILAC kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodásának részes feleinek bizonyítaniuk kell, hogy megfelelnek azon nemzetközi ISO szabványoknak, amelyek a megfelelés-értékelő szervezeteket akkreditáló testületekkel kapcsolatos követelményekre, valamint elsősorban a tapasztalattal kapcsolatos további követelményekre vonatkoznak. Mindazonáltal e követelmények nem felelnek meg az e rendeletben rögzített követelményeknek, különös figyelemmel arra a tényre, hogy e rendelet 4. cikkének (5) bekezdése értelmében e nemzeti akkreditáló testületek hatósági tevékenységet végeznek a 8. cikkben felsorolt követelmények, elsősorban a függetlenség, a pártatlanság és a felkészültség követelményének tiszteletben tartása mellett.
- 44 Ráadásul az ILAC kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodása azon megfelelési tanúsítványok elismerésére vonatkozik, amelyeket a megállapodás részes felei által akkreditált szervezetek bocsátottak ki a nemzetközi kereskedelem megkönnyítése érdekében, nem pedig a nemzeti akkreditáló testületek minősítéseinek a 765/2008 rendelet 11. cikke (2) bekezdésének jogcímén történő elismerésére.
- 45 A fentiekre figyelemmel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 765/2008 rendelet 4. cikkének (1) és (5) bekezdését, valamint 7. cikkének (1) bekezdését, hogy azokkal ellentétes egy nemzeti jogszabály olyan értelmezése, miszerint az akkreditálás tevékenységét az e rendelet értelmében vett egységes nemzeti akkreditáló testülettől eltérő, harmadik államban székhellyel rendelkező testületek is

végezhetik, még akkor is, ha e testületek garantálják a nemzetközi szabályok tiszteletben tartását, és elsősorban kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodások útján bizonyítják, hogy az említett egységes akkreditáló testület minősítésével egyenrangú minősítéssel rendelkeznek.

A második kérdésről

- 46 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kéri a Bíróságtól, hogy értékelje a 765/2008 rendelet II. fejezete rendelkezéseinek érvényességét az EUMSZ 56. és EUMSZ 102. cikkre, valamint a Charta 20. és 21. cikkére figyelemmel, amennyiben e rendelkezések azt írják elő, hogy az akkreditálási tevékenységet az e rendelet értelmében vett egységes nemzeti akkreditáló testület kizárólagossággal végzi.
- 47 Mindenekelőtt, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseket illetően először is meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 56. cikk nem csak a más tagállamban letelepedett szolgáltatóval szemben az annak honossága alapján alkalmazott bármiféle hátrányos megkülönböztetés eltörlését követeli meg, hanem valamennyi korlátozás megszüntetését, akkor is, ha azok költségtétel nélkül vonatkoznak a nemzeti és az egyéb tagállamokból származó szolgáltatókra, amennyiben azok akadályozzák vagy kevésbé vonzóvá teszik a valamely olyan másik tagállamban letelepedett szolgáltató által nyújtott szolgáltatásokat, ahol az jogszerűen nyújt hasonló szolgáltatásokat (2019. december 11-i TV Play Baltic ítélet, C-87/19, EU:C:2019:1063, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Másodsorban, a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében az ilyen korlátozás megengedhető az EUMSZ 51. és EUMSZ 52. cikkben kifejezetten előírt, az EUMSZ 62. cikk alapján a szolgáltatásnyújtás szabadsága tárgyában egyaránt alkalmazandó eltérések címén közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi okokból, illetve azt, amennyiben hátrányos megkülönböztetéstől mentesen alkalmazzák, közérdeken alapuló kényszerítő indokok igazolják (2016. január 28-i Laezza ítélet, C-375/14, EU:C:2016:60, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenfelül, az EUMSZ 51. cikk értelmében az érintett tagállam vonatkozásában mentesülnek a szolgáltatásnyújtás szabadságáról szóló rendelkezések alkalmazása alól az ezen államban a közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységek.
- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 765/2008 rendelet 4. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében minden tagállam kijelöl egy egységes nemzeti akkreditáló testületet a célból, hogy az közhatalmi tevékenységként gyakorolja az akkreditálás tevékenységét, és hivatalosan elismeri. E rendelet 2. cikkének 11. pontja e tekintetben előírja, hogy az akkreditálással megbízott testület hatásköre az őt jelölő államtól származik.
- 50 A 765/2008 rendelet 4. cikkének (7) bekezdéséből, valamint 6. és 8. cikkéből az következik, hogy az akkreditáló testületek nem végezhetnek kereskedelmi jellegű tevékenységeket, és nem versenyezhetnek más megfelelőség-értékelő szervezetekkel vagy akkreditáló testületekkel, feladatukat nem profit alapon látják el. teljesen függetlenül és teljesen pártatlanul kell eljárniuk, kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek a székhelyük szerinti tagállam területén az akkreditáló tevékenység gyakorlása tekintetében, amellyel ezen állam bízta meg, az e rendelet 7. cikkében szigorúan körülhatárolt azon esetek kivételével, amelyekben egy másik nemzeti akkreditáló testülethez lehet fordulni.
- 51 Hasonlóképpen azt is meg kell állapítani, hogy a nemzeti akkreditáló testületek, amint az a 765/2008 rendelet 5. cikkéből következik, határozathozatali, valamint ellenőrzési és szankcionálási hatáskörrel rendelkeznek, amelyek az a célból figyelembe veendő elemek között szerepelnek, hogy egy tevékenység közhatalmi jogkörök gyakorlásával függ-e össze (lásd ebben az értelemben: 2020. május 7-i Rina ítélet, C-641/18, EU:C:2020:349, 45–49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 52 Ennek megfelelően az akkreditáló tevékenység a közhatalom gyakorlásában való közvetlen és sajátos részvételnek minősül az EUMSZ 51. cikk értelmében véve, amely nem tartozik a Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i SOA Nazionale Costruttori ítélet, C-327/12, EU:C:2013:827, 50. és 51. pont).
- 53 A jelen ítélet 47–52. pontjából az következik, hogy a 765/2008 rendelet II. fejezetének az akkreditálásra vonatkozó rendelkezései nem ellentétesek az EUMSZ 56. cikkel, mivel a 765/2008 rendelet keretében végzett akkreditáló tevékenység közhatalmi jogkörök gyakorlásával függ össze.
- 54 Továbbá, az EUMSZ 102. cikk (1) bekezdése értelmében a belső piacon összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre. Így azt kell meghatározni, hogy a nemzeti akkreditáló testületek az említett rendelkezés értelmében vett „vállalkozásoknak” minősíthetők-e.
- 55 E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy a vállalkozás fogalma minden gazdasági tevékenységet folytató jogalanyra kiterjed, függetlenül azok jogállásától és finanszírozási módjától, és minden olyan tevékenység gazdasági tevékenységnek minősül, amely áruk vagy szolgáltatások adott piacon történő kínálatával jár (2012. december 19-i Mitteldeutsche Flughafen és Flughafen Leipzig-Halle kontra Bizottság ítélet, C-288/11 P, EU:C:2012:821, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a hatósági jogkör gyakorlásába tartozó tevékenységek nem rendelkeznek olyan gazdasági jelleggel, amely igazolná az EUM-Szerződés versenyre vonatkozó szabályainak alkalmazását (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei MOTOE ítélet, C-49/07, EU:C:2008:376, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Azon hatást illetően, amelyet a szóban forgó szervezet vállalkozásnak történő minősítésére gyakorolhat az a tény, hogy az akkreditálás tevékenyége nem haszonszerzési célt követ, meg kell állapítani, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az e tekintetben meghatározó tényező az a tény, hogy az áruk vagy szolgáltatások kínálata nem versenyez más, nyereségorientált gazdasági szereplők kínálatával (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei MOTOE ítélet, C-49/07, EU:C:2008:376, 27. pont).
- 58 A jelen ügyben a 765/2008 rendelet (15) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (5) és (7) bekezdéséből, valamint 6. cikkéből az következik, hogy a nemzeti akkreditáló testület bármely kereskedelmi jellegű összefüggésen kívül közhatalmi tevékenységet végez, feladatait nyereségszerzésre irányuló cél nélkül látja el, és ezen akkreditáló tevékenységnek tiszteletben kell tartania a versenymentesség elvét. E körülmények között egy ilyen testület nem minősíthető az uniós jog értelmében vett „vállalkozásnak”, következésképpen nem tartozhat az erőfölénnyel való visszaélés tilalmára vonatkozó rendelkezések hatálya alá.
- 59 Végül, a második kérdés azon részének elfogadhatóságát illetően, amely a 765/2008 rendelet II. fejezete rendelkezéseinek a Charta 20. és 21. cikke tekintetében való érvényességére vonatkozik, a spanyol és az osztrák kormány a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételeiben vitatja azt, mivel azok az okok, amelyek alapján a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e rendelkezések sérülnek, nem tűnnek ki az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból. Az Európai Unió Tanácsa egyetért ezzel az elemzéssel, mindazonáltal nem vitatja a második kérdés e részének elfogadhatóságát.
- 60 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből az tűnik ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt a kérdést teszi fel, hogy a 765/2008 rendelet a nemzeti akkreditáló testületek közötti hátrányos megkülönböztetést vezet-e be annak kizárásával, hogy egy megfelelőség-értékelő szervezet egy attól eltérő akkreditáló testületnél kérelmezze az akkreditálást, mint amelyet a székhelye szerinti tagállam kijelölt.

- 61 E tekintetben arra kell emlékeztetni, hogy míg az uniós rendeletek adminisztratív végrehajtása a nemzeti hatóságok feladata, az uniós jog által biztosított bírói jogvédelem magában foglalja a jogalanyok azon jogát, hogy – közbenső kérdés keretében – a nemzeti bíróságok előtt vitassák az ilyen rendeletek jogszerűségét, és arra késztessek e bíróságokat, hogy előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel forduljanak a Bírósághoz (1991. február 21-i Zuckerfabrik Süderdithmarschen és Zuckerfabrik Soest ítélet, C-143/88 és C-92/89, EU:C:1991:65, 16. pont; 1995. november 9-i Atlanta Fruchthandelsengesellschaft és társai (I) ítélet, C-465/93, EU:C:1995:369, 20. pont). Tehát az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés e része is elfogadható.
- 62 Mindazonáltal, a jelen ítélet 47–59. pontjában hivatkozott azon indokokra figyelemmel, amelyek a 765/2008 rendelet azon rendelkezéseinek érvényességét igazolják az EUMSZ 56. és EUMSZ 102. cikk tekintetében, amelyek előírják, hogy az egységes nemzeti akkreditáló testület az akkreditáló tevékenységet kizárólagossággal gyakorolja, nem lehet eredményesen hivatkozni a Charta 20. és 21. cikkére a minőség-értékelő és ellenőrző szervezetek azon főszabály szerinti kötelezettségének vitatása érdekében, hogy ezen, közhatalmi feladatokkal megbízott testülettel akkreditáltassák magukat a székhelyük szerinti tagállamban.
- 63 A fentiekre figyelemmel azt a következtetést kell levonni, hogy a második kérdés vizsgálata semmilyen olyan tényezőt nem tárt fel, amely érinthetné a 765/2008 rendelet II. fejezete rendelkezéseinek érvényességét az EUMSZ 56. és EUMSZ 102. cikk, valamint a Charta 20. és 21. cikke tekintetében.

A költségekről

- 64 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének (1) és (5) bekezdését, valamint 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy nemzeti jogszabály olyan értelmezése, miszerint az akkreditálás tevékenységét az e rendelet értelmében vett egységes nemzeti akkreditáló testülettől eltérő, harmadik államban székhellyel rendelkező testületek is végezhetik, még akkor is, ha e testületek garantálják a nemzetközi szabályok tiszteletben tartását, és elsősorban kölcsönös elismerésre vonatkozó megállapodások útján bizonyítják, hogy az említett egységes akkreditáló testület minősítésével egyenrangú minősítéssel rendelkeznek.**
- 2) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés vizsgálata semmilyen olyan tényezőt nem tárt fel, amely érinthetné a 765/2008 rendelet II. fejezete rendelkezéseinek érvényességét az EUMSZ 56. és EUMSZ 102. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke tekintetében.**

Aláírások